

Viktoria gräver i det förflutna

MARIESTAD

Hon började av ren lathet. Nu, 29 år senare, har Viktoria Tropp hittat avlägsna släktingar, okända barn och en och annan hjälpsam ängel. Men det viktigaste letar hon fortfarande efter.

SAMTAL MED

VIKTORIA TROPP

Det som avspeglas i Viktoria Tropps ögon när hon berättar om sitt stora intresse är ingenting annat än glädje. Hon visar gulnade bilder av allvarsamma barnaskaror, tyder handstil från 1700-talet och fantiserar kring hur det vore att ge ut mormors mormors amerikanska recept i bokform. Allt med samma entusiasm och stora leende.

– När jag säger att jag släktforskar tycker många att det låter jättemossigt. Men det ger såna kickar, säger hon.

Ett gigantiskt pussel

Brev, fotografier, bouppteckningar, anteckningsböcker. Fynden som hon spridit ut över vardagsrummets matbord bildar var för sig pyttesmå bitar i det evighetsstora pussel som Viktoria började lägga för 29 år sedan.

Då gick Viktoria i sjuan och hade släktforskning som Fritt valt arbete. Men inte för att hon var särskilt nyfiken på det förflutna.

– Alla visste att de lektionerna var ganska slappa och att man ofta fick åka hem och jobba, säger Viktoria med en blick som inkluderar mycket humor och ett uns skamsenhet.

Hennes gammelmormor Agnes blev själslagad när hon fick höra om Viktorias "intresse" och bad sitt barnbarnsbarn om en sak: Att ta reda på varifrån Agnes pappa härstammade.

Hennes mor och far hade utvandrat från Sverige var och en på sitt håll i slutet av 1800-talet. I det stora landet i väster möttes de två emigranterna och när 1900-talet fortfarande var ungt föddes Viktorias mormors mor, Agnes. Fadern mördades när Agnes bara var sju år gammal och några år senare flyttade den decimerade familjen tillbaka till Sverige.

Ger människor nytt liv

Trots att Agnes mor, Malott som hon kallades, hann bli 79 år innan hon dog, pratade hon uppenbarligen aldrig med sina barn om pappans ursprung. Inte heller om det faktum att hon fött ytterligare tre barn i USA som dog i unga år. Den uppgiften stötte Viktoria på långt efter att Malott hade slutat sin tid på jorden.

– Det var väl så förr, att man inte pratade om det som var ledsamt, funderar Viktoria och fingrar på en bild av familjen.

Malotts öde är bara en i raden av hjärtnipande, osannolika och halsbrytande historier som Viktoria stött på under åren som släktforskare. Människor som begravdes för tiotal, till och med hundratals år sedan har blivit levande igen genom Viktorias enträgna pusslande.

I inledningsfasen i de tidiga ton-åren gjorde hon stora upptäckter, delvis tack vare avlägsna släkting-

Med några snabba klick på datorn är Viktoria Tropps släktforskning i gång. Hennes man Häkan har bland annat hjälpt henne att starta bloggen där hon skriver om alla fynd hon gör.

Foto: CHARLOTTE FERNEMAN

ar begåvade med samma nyfikenhet. Efter en lågintensiv period på några år tog intresset fart igen i 20-årsåldern. Men då fanns Agnes inte längre kvar i livet, Viktoria bildade så småningom familj och tiden för att utforska svunna tider krympte allt mer.

Tills för så där två år sedan. Pappren, dokumenten, breven som legat nedpackade i lådor eller instuvade i skåp plockades fram igen. Människoödena som legat i vila i Viktorias medvetna fick åter liv.

Och den här gången har intresset hållit i sig. Inte minst tack vare Viktorias andra stora intresse: Datorer. Nuförtiden krävs det varken kostsamma resor eller otaliga timmar i mörka arkiv för att hitta

rätt i släktforskningsdjungeln.

– Jag brukar säga att i början cyklade jag trehjulning, nu kör jag Formel 1-bil. Så stor skillnad är det, säger Viktoria och fattar snabbt tag i laptopen för att klicka fram exempel.

Tekniken underlättar

I dag är det nästintill uteslutande datorn som är hennes hjälpmedel. I dag konkurrerar flera företag om att binda släktforskare till sig med olika former av program, databassökningar och abonnemang på sökfunktioner. Det kostar en slant, men det gör å andra sidan de flesta hobbyer.

Viktoria tycker att släktforskning tack vare tekniken numera är en ypperlig hobby för småbarns-

föräldrar, som ofta kan ha svårt att hitta egen tid utanför hemmet.

– Jag kan ju släktforska medan min femåriga dotter ligger och sover bredvid, menar hon.

Tillsammans med sin man Häkan, som liksom Viktoria jobbar med datorer, har hon skapat en blogg där hon ivrigt delger läsarna varje litet framsteg i sin forskning. Från början var det mest för att slippa ringa runt till hela släkten så fort hon hittat något intressant, men intresset har numera spridit sig även utanför blodsbanden.

Men kan verkligen vem som helst börja med släktforskning? Viktorias svar på frågan är ett bestämt "ja":

– Man behöver bara lite hjälp

för att komma i gång.

För att lära sig hur man söker i längder och annat kan det så småningom vara idé att gå en kurs. Men Viktorias främsta tips är enkelt och tydligt: Prata med dina släktingar, spela in eller skriv ned det de säger. Och känn efter om det är ett intresse som du vill lägga ner tid och kraft på.

För Viktoria själv är valet enkelt. Visst tycker en del att hon är tokig som, trots att hon jobbar heltid och har två barn som bor kvar hemma, samtidigt gör något så asociellt som att släktforska. Men...

– Detektivarbetet är så roligt. Man letar efter något hur länge som helst och är nästan på väg att ge upp. Och så plötsligt har man det framför ögonen. Det är så häftigt!

På vägen har hon dessutom hittat såväl nya bekantskaper som avlägsna släktingar, till och med på andra sidan Atlanten. I maj, exempelvis, kommer en nyfunnen släkting från Boston och hälsar på.

Men ursprungsuppdraget, att hitta var i Sverige hennes gammelmormors far bott, det har hon fortfarande inte löst.

– John Johnson är inget jättebra namn att söka efter; det finns hur många som helst från den tiden som heter så, suckar Viktoria.

Samtidigt konstaterar hon att hon är sanningen på spåren:

– Jag har bilderna från hans grav i Kalifornien, och jag vet vad hans bror hette. Så det borde inte vara omöjligt.

Text: CARIN SÖDER
carin.soder@mariestadstidningen.se
Foto: CHARLOTTE FERNEMAN
charlotte.ferneinan@mariestadstidningen.se

Tack vare att bilden av Malott och John hittades i ett gammalt släktalbum, upptäckte Viktoria att paret hade fler barn än hon tidigare trott.